

XX.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 6te Marts, 1874).

Udvalget maa, ligesom det af Landstthinget nedsatte Udvalg, erkjende, at der ved nærværende Lovforslag opnaas dels en samlet systematisk Ordning af den paagjældende Del af Skiftevesenet, dels adskillige heldige Forandringer af praktisk Betydning i det hidtil Gjældende. I begge Retninger stiller Udvalget Forslag, men skjøndt disses Antal er temmelig stort, vil det dog let ses, at kun de færreste af dem ere af mere indgribende Betydning.

Ændringsforslaget Nr. 1 tilsigter at give en udtryffeligt Forkrift om, at Skifteretten er pligtig paa Forlangende og uden Betaling at udfærdige de saakaldte Jordsejler til Brug ved Begravelsen.

Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 2 bemærkes, at det maa anses for heldigt, at Skifteretten snarest mulig faar Kundskab om, hvem Arvingerne ere, og at det derfor synes rigtig at udtale, at der ved Dødsammeldelsen ogsaa saavidt muligt bør gives Oplysning herom.

Et Mindretal formener, at den enkelte Arvings ubetingede Ret til at paaftaa offentlig Skifte, selv om alle Medarvinger ere enige om at ville skifte selv, let kan misbruges, og at saadanne Misbrug ordentligvis ville kunne forhindre, hvis det overlades til Skifteretten at afgjøre ved sit Skjøn, om den fremsatte Paaftand om offentlig Skifte er begrundet. Det stiller derfor Forslaget under Nr. 3. Et andet Mindretal formener, at, naar er eller flere Arvinger fremkalde offentlig Skiftebehandling, skjøndt de fra Begyndelsen af have været enige med deres Medarvinger om at skifte privat, hvilket jo blandt Andet har til Følge, at en af de væsentligste Fordele ved offentlig Skiftehold (nemlig at Gjældsansvaret undgaaes) ikke længere kan opnaas, da bør billigtvis Omkøstningerne ved offentligt Skifte ikke falde de Arvinger, som fastholde den oprindelige Vedtagelse, til Last i samme Forhold som de Arvinger, der gjøre disse Omkostninger nødvendige. Dette Min-

dretal stiller derfor under Nr. 5 Forslag om, at de sidstnævnte Arvinger forlods bør bære Halvdelen af Omkostningerne ved den offentlige Skiftebehandling. Flertallet anser begge disse Forslag for principstridige og i praktisk Henseende ubeldige.

Ændringsforslaget Nr. 4 sigter til at fjerne nogle af de Mlemper, der kunne indtræde, naar der er udenlandske Arvinger, om hvilke man ikke bestemt veed, hvorvidt de ere i Live eller ei. Paa Grund af den tiltagende Udvandring til Amerika eller Australien er det i visse Egne af Landet saare sædvanligt, at det ved Dødsammeldelsen oplyses, at for adskillige Aar siden er en Arving udvandret, men at man ikke siden den Tid eller i alt Fald ikke i flere Aar har hørt Noget fra ham, saa at man ikke tør sige, om han er i Live. Maa han nu alligevel anses som Arving, bliver offentlig Skiftebehandling nødvendig af denne Grund, selv om i Dvrigt Betingelserne for privat Skifte vare tilstede, og selv om der alligevel, naar han efter Indkaldelse ikke melder sig, ikke i Overensstemmelse med Forordningen 14te September 1839 § 1 kan affattes Arv til ham, fordi der mangler Bevis for, at han har overlevet Arveladeren. Dette er umægtelig en Mlempe for de hjemmeværende, myndige Arvinger; men Udvalget formener, at den vil vise sig i færre Tilfælde, naar det overlades til Skifteretten efter de faktiske Oplysninger, der gives, at skjønde, om en saadan udenlandsk Arving endnu kan antages at være i Live eller ikke. Finder Skifteretten, at der er overveiende Grund til at antage, at han er død, og der af denne Grund bliver privat Skifte, bør imidlertid et Arveproklama udstedes og bekendtgjøres paa sædvanlig Maade, og ligesom Skifteretten maa bestemme Børslet, saaledes maa den have Myndighed til at overtage Boet, hvis Arvingerne ikke efter dens Paalæg udstede Proklamaet. Endelig maa det være en Pligt for Arvingerne i et saadant Tilfælde at udsætte Boets